

קיט:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

תורה אור

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גם! המיטה רבתי לפני חל עי
לעיל דף לב ע"א נהום' ד"ה תלי
שנא סמיכה יס"ן:

שינוי נוסחאות

[illegible]

יִשְׂרָאֵל כְּעוֹלָם הָאָרֶץ. חִפְּשָׁתוּ וְלֹא מָצְאוּהוּ 101 וְאֵם חָיָה בְּכַתְּוִיבֵי יֵשׁ
מִקְרָא אַחֵר דְּבַדְרֵי הַיָּמִים (ב) 102 בְּשִׁלְמָה שְׂקוּמָה ה' אֶלְהִים לְנוֹחַךְ
אֲחֵה וְאֶרֶץ עוֹרֵן: מָנוּחַ. בְּיָמֵי שִׁילָה הָיָה שָׁהֵר ר' אֶלְהִים חֲרִבָּה עַד
שָׁמַח עָלָיו: הֵכִי גִרְסִינָן **פָּנָה דְּבִי ר' יִשְׁמַעֲלָא כֹר' שְׁמַעוֹן** 103
יֹחֵי. בְּרִיתָהּ מְנַלְמָה בְּנִית מִדְּרֹשׁ
שֶׁל ר' שְׁמַעוֹן 104 שְׁהִי תַלְמִידֵי ר'
יִשְׁמַעֲלָא שׁוֹמֵר מִתּוֹמֹת: **מִשְׁכִּינֹה**
בְּכֹרֶא לְנִבְרִי. ר' שְׁמַעוֹן שְׁהוּ אֶהוּ
יִתְדֵי מִשְׁךְ אֶת תַּלְמִידֵי ר' יִשְׁמַעֲלָא
לְהִיט דְּבִרֵי רַבִּס שְׁאֵמֵר ז' וְחוּ
שִׁילָה: לֹא שָׁנָה. אֵהּ דְּקִדְמִי דִּהְקִישָׁן
בְּשַׁעַת הַיָּתֵר וְהִקְדִּישׁ בְּשַׁעַת אִיסוֹר
אֵין קִדְשׁ כִּדְם 105: **אֵלֶּא בְּשִׁיעִישׁ.**
כִּדְתַּנִּיָּא בְּשִׁחְשֹׁת (וְעַל דָּף קו: 106) יִכּוֹל
יֵהוּ חִיבִין עָלָיו 107 כִּדְם תַּלְמִיד
לֵהוּ יִזְחַל לֵהֵם וְאֵין אַחֲרֵת לֵהֵם:
וְאֵלֶּיֶם פֶּאֶמֶר. גְּבִי הַעֲלֵנָה כְּמִתָּה
וְכַתֵּר 108 קִרָּא דְּלִאֲרִי בְּשִׁחְשֹׁת קִדְשִׁים
שֶׁהִקְדִּישָׁן בְּשַׁעַת הַיָּתֵר 109 וְשִׁחְשֹׁת
בְּשַׁעַת אִיסוֹר 110 וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹלָם וְגו':
דְּלֹקִימָנָה דְּכִסִּי: וְשִׁחְשֹׁת וְהַעֲלָה.
אֶחָד שְׁחַט שְׁחַט וְהַעֲלָה 111 אֶחָד שְׁחַט
וְחִבְרֵי הַעֲלָה. אֶלְמָה הַעֲלָה נִמִּי
קָמִי דְּלִין כִּה כִּדְם: **לִפְנֵי ה' וּפֶסֶח.**
לְרִלּוֹט לִפְנֵי ה' וּפֶסֶח לִין (וְהִקְדָּשׁ ה')
וּפֶסֶח לִין 112 יְדו: **לִפְנֵי ה' וְגו'.** וְלֹא
לִפְנֵי בְּכַמָּה וְהִכִּי דִּישׁ לִיֵּה נִמִּי
מִתּוֹמֹת כְּהִנֵּס: **עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּסִיב.**
וּמִהֲכָה נִפְקָא לֵן מִתָּן סוּבֵב 113 בְּחִיבֹה
מִקּוּמָן (וְעַל דָּף גג: 114) וְסוֹפִיִּי קִדְשִׁא
אֲשֶׁר פֶּסַח אֶחָד מוֹעֵד: גִּרָּהֵא בְּעִינֵי
דְּכִי גִרְסִינָן 115 **בְּשַׁעַת דְּכִסִּי** (וְהִקְדָּשׁ ה')
קִרְבֵּא **אֶחָד 116 לִפְנֵי ה' וְגו'.** וְהִתְחִיל
קִרָּא נִפְקָא לֵן הַשֶּׁמֶט בְּקִרְבָּן מַעֲרִיבֵי
דְּרוּמִית מִבְּסַכָּה סוֹטֵה (דָּף יד: 117)
וּמִתּוֹמֹת 118 (דָּף יט: 119) **וְכַתִּיב.**
(וְיִזְכְּרוּ וְכַתִּיב) 120 שְׁלֵמִים לֵה' אֶחָדִם
וְאִדְקִימָנָן עָלֵינוּ דָּף קו: 121 לֵהֲלִי קִרָּא
קִדְשִׁים שֶׁהִקְדִּישָׁן בְּשַׁעַת הַיָּתֵר
בְּכֹתֹת וְכַתִּיב אֶחָדִם מִשְׁעוֹטֹת אֶלְמָה
וְכַתִּיב הוּא דְּהוּ נִגְזֵי בְּכֹר אֶדֶם
עוֹפּוֹת מִתּוֹמֹת: **וּזְרַק כֶּסֶף אֶם דִּלִּם**
עַל מִזְבֵּחַ ה' פֶּסַח וְגו'. (וְהִקְדָּשׁ ה')
וְדִרְשִׁין לִיֵּה בְּתַ"כ בְּפֶרֶשׁת שְׁחוּטֵי
זָחַן וְיִקְרָא כֵהָן פֶּסַח אֶחָד מוֹעֵד
וְאֵין וְיִקְרָא כֵהָן בְּפֶרֶשׁת אֶלֶּא אִף
הַרְסִי וְעַבְדֵּיִם: **שְׁמֵרָה בִּם בְּקִדְשׁ.**
הֵיטֵן מִשְׁכָּן: **רִיחַ נִיחּוֹת.** בְּהֵהוּ 122
קִרָּא נִמִּי וְהִקְרִיב חֲסִלָּה לְרִיחַ
נִיחּוֹת לֵה': **עַד חֲלֵי הַמִּזְבֵּחַ.** מִהֲכָה
נִפְקָא לֵן מִחֲמִילֵה דְּלִמִּיִּם בְּפֶרֶשׁת אֶחָדִם
מִקּוּמָן (וְעַל דָּף גג: 123) וְכַתִּיב הַמִּזְבֵּחַ
הֵיטֵן מִשְׁעוֹטֹת בְּהֵהוּ מוֹמֵחַ לְחֻדְרֵה
דְּלִאֲרִי כִה קִרָּא וְהֵיטֵן מוֹמֵחַ כִּה
מִשְׁכָּן: **לֹא שָׁנָה.** דִּישׁ מִחֲמִילֵה דְּלִמִּיִּם
בְּכַמָּה גְּדוּלוֹת: **אֵלֶּא קִדְשִׁים.**
שֶׁהִקְדִּישׁוּ לְשִׁמּוֹ 124 וְהִקְרִיבוּ כִה:
אֶחָד קִדְשִׁים שְׁשַׁעֹן 125 לִכְמַת קִטְנֵה.
וְהִסְתִּינוּ וְהִקְרִיבוּ גְּדוּלוֹת אֵין חֲלִיזֵי
וְאֵם כֹּה לִיתֵן עוֹלָה לְמַעַל מִן
הַחֲטוֹת יִתֵּן: וְאֵין נִזְכָּרִין **בְּקִטְנֵה.**
דְּכַתִּיב כִּה מוֹטֵפֶה לֵה' 126 מִכָּל מִקּוֹס
בְּכַמָּה גְּדוּלוֹת אֲחִתָּהוּ וְאֲחִיזֵי בְּקִטְנֵה
כִּה קִטְנֵה וְהִ"ה לְכֹלְהוּ: **לֵלֶּא שָׁנָה.**
דִּישׁ חֲלִיזֵי בְּכַמָּה גְּדוּלוֹת אֶלֶּא מוֹמֵן
כִּה גְּדוּלוֹת לְחִמֵּר בְּשַׁעַת אִיסוֹר
בְּכַתִּיב אֶחָד בְּכֹתֹת הַיָּתֵר בְּכַתִּיב
אֵין חֲלִיזֵין בִּין ז' לֹא דְּבִדֵּר
הִקְרִב בְּשִׁמְשִׁין הִלְכָּן אֲפִילֵי 127
גְּדוּלוֹת הִקְרִיבוּ גְּדוּלוֹת אֵין חֲלִיזֵי:
שֶׁכִּתְּבֵיהּ

מלניו אנשום שהקריב חצברון דכתיב (שמואל ב טו) אלהם
והשלמה את נדרי אשר נדרתי לה' חצברון וכתיב (שם) כי נדר
נדר עבדך שבמני בשבוע דלון לומר יהוה מפרס דלן הלך באשום
ואלאאלה דגויה כנשים מחצרון שהי עס עושים ולהקרינם כנצנען
בנמה גזירה חבל מועד נדעשי
בנמה גזירה בנש פרק שני דמחורה
ודף ידן דהא מסקינן התם על
דכחון דלאקריבי חצברון בנמה יסוד
אעול דלא להביא מחצרון מיבעי ליה
דכחון כתיב בשמואל (טו ב) כי הוא
יבצר הונח ובשאלו כתיב (שם יג)
הביטו אלי העולה והשלמים ויעל
העולה ובסמון יימיו לה קראי
ההקריב גזירה בנמה: ירד' בנח
הארון: פירש שם פסוק נדברי הימים
(יב ו) קומה ה' אלהים לנוח אתה
וארון עתה והוא מלי הביא פסוק
דכתיב ביהושע (פסוק ג) והיה כנח
בפנות רגלי הכהנים נושא הארון.
אז נמי (מגדל ה') יהי כנפוש הארון
ובנוחה יאמר וגו':
היה משכניהו נבאר אנבר' מ:
לעיל
פירשתי
אחריה מקומן דש' גבי זה חס'
יסוד דמותי: (כא) ואלהם כתיב.
והא דאמרן לעיל ואליהם לערב
פירשתי היינו שחיות והעלאה אבל
כולי האי לא אמרן לערב הימר
המנות על אשכר המנות:

ה"ג הקדרישן בשעת היתר הבמות
ושחט והעלה בשעת
היתר הבמות פטור טבחים. וקשה
היך ש"ק למיתני (א) דבשר שמלותו
נבדק וכי מימא דלויטריך משום
מוצת דלון קריבין בבמה או משום
קרבנות פטור ואם שחט והעלה (א)
הוא פטור מכלום הא איכא לאו
הבא מכלל עשה וקולא לפרש דמיירי
בצעות כמת יחיד דאפילו הקדישה על
מנת להקריבה בבמה גדולה (א) ואפי'
הכניסה בפנים דקלטוה ממילות
בדבמקור אפי' הכי אם חזר והוציאה
ושחט והעלה נמוך פטור מכלום:
(א) א"ן מנחה בבמה ובידו וכו' ו
שרת ב' מנחה לא הוה
דומיא דלוקי דמנח' ליה מנחה
בבמה היינו דלא קרבה כלל אפילו
בבמה גדולה (א) כגון מוצת המושח
שנבדק וגנעון וכולו (א) הגו דכולי
עלמא מודי דבדקשי במה גדולה י'
מחלי: בע" רב אלא (א) עולת במה
יחיד שהכניסה בפנים וחזר והוציאה
לחוק מהו מי אמרינן כיון דע"ל לא
קלטוה לא ממילות או דלא (א) דלמא כיון
הדבור הדור לא היינו דרכה וכו'
ויספיק דמן קדשי קדשים ששחטן
בגדום מועלין כגון והצניעו להו
מהו (א) שידרו רבה אמר ידדו רב יוסף
לאמר לא ידדו מניעי לרבה מניעי
לרב יוסף קדישא גיטתא רש"י ז"ל

[illegible]

וספ רש"י

[illegible][illegible]

החשן בבמה : לה' ז'ל לסני הי' : ישיש : לה' אסילו קדשי גדולה הקריבין בגדולה אין חיצוי כלל : ישיש : קטנה אמאי טעור מכלול כזי' : ישיש : עד' ארביסא דרובא בבמה טענה אבל בבמה גדולה : מון דרסוסי וליא : ישיש : וכלורא ארביסא הי' ארביסא דרובא בבמה טענה אבל בבמה גדולה : מון דרסוסי וליא : ישיש :

[illegible]